

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Tos/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919010210
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7919010210.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. apríla 2020 v trestnej veci odsúdeného A. D., pre zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 10. 12. 2019, sp. zn. 7Nt/7/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. D..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trebišov (ďalej len ako „okresný súd“) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 394 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. D. (ďalej len ako „odsúdený“) na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/23/2016.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť hneď na verejnom zasadnutí po vyhlásení, odôvodnení napadnutého uznesenia a poučení o opravnom prostriedku. Takto podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30. 12. 2019.

V písomných dôvodoch uviedol, že podľa jeho názoru novou skutočnosťou je list F. N., ktorým menovaný oznamuje, že skutok zo dňa 22. 11. 2014, kvalifikovaný ako zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1 Tr. zák. spáchal práve on a odsúdený je nevinný. Svoje písomné priznanie v podstate potvrdil aj pri výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 10. 12. 2019, keď uviedol, že na poškodenú mal chuť, ale keď si uvedomil následky svojho konania, od dokonania skutku upustil. Podľa prvej výpovede tejto osoby je ustálený aj samotný skutok, ktorý plne korešponduje s výpoveďou poškodenej. Na podporu tvrdenia svedka F. N.Č. vyznieva aj to, že popis páchatel'a učený poškodenu plne zodpovedá práve na osobu F. N.. Nezanedbateľnou je podľa odsúdeného aj tá skutočnosť, že svoju vinu odsúdený popiera v priebehu celého trestného konania. Na základe uvedeného navrhol, aby nadriadený orgán napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a obnovu konania povolil.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 28. 6. 2016, sp. zn. 3T/23/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. 1. 2017, sp. zn. 8To/141/2016 uznaný vinným zo zločinu znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22. 11. 2014 okolo 16.30 hod. na ceste za železničným priecestím z obce O. smerom na obec U. dobehol poškodenú mladistvú W. T., nar. X. X. XXXX, ktorú zozadu sotil oboma rukami tak, že spadla do

priekopy pri ceste, rukami jej prikryl ústa, aby nekričala, zároveň ju chytil za bundu a ťahal ju z priekopy cez železničné koľaje, pričom ju slovné vyzýval, aby nekričala a nebránila sa a takto ju dotiahol až do trávy, kde ju sotil na zem s úmyslom vykonať na nej pohlavný styk, čomu sa poškodená aktívne a po celý čas bránila, preto ju viackrát udrel rukou do hlavy nad ľavým uchom a na zemi ju otočil na chrbát a sadol si na ňu, chytil jej obe ruky a svojimi nohami ich pritlačil k jej telu, aby sa nemohla brániť, potom jej jednou rukou držal tvár a druhou si rozopol nohavice, vyhrnul jej bundu povyššie pása, ohmatával ju po prsiach, pričom sa jej snažil stiahnuť nohavice, čo sa mu však pre jej odpor nepodarilo a hovoril jej pritom, že teraz prišiel z basy a že už niekoho zabil a že zabije aj ju a vo vrecku vraj má nožik, nech mu dá aspoň pusku, pričom jej olizoval tvár a snažil sa ju pobožkať, kedy ho poškodená počas bránenia sa udrela do oblasti obličiek a kedy obžalovaný dobrovoľne upustil od svojho úmyslu a ďalšieho konania.

Za to mu bol podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 199 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. (§ 37 písm. h) Tr. zák.) uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 a pol roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 8. 3. 2016, sp. zn. 7T/194/2015 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Trebišov zo dňa 14. 3. 2016, sp. zn. 7T/14/2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z uvedeného potom vyplýva, že konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku, ktoré by mohli odôvodniť iné ako pôvodne právoplatné rozhodnutie prvostupňového súdu.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým také dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, ale aj dôkazy síce v pôvodnom konaní vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Pritom nezáleží na tom, prečo boli navrhnuté dôkazy doposiaľ neznáme.

Krajský súd po preštudovaní predloženého spisového materiálu sa v plnej miere stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého skutočnosti a tvrdenia uvádzané odsúdeným, nie sú v žiadnom prípade novými skutočnosťami, ktoré neboli súdu skôr známe a ktoré by vyšli najavo až po právoplatnom rozhodnutí v pôvodnej veci. Správne okresný súd poukázal na skutočnosť, že už v pôvodnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 3T/23/2016 odsúdený uvádzal na svoju obhajobu rovnaké skutočnosti. Nové skutočnosti neuviedol ani svedok F. N., ktorého okresný súd na verejnom zasadnutí opätovne vypočul, avšak svedok vypovedal zhodne ako v pôvodnom konaní. Všetky tieto skutočnosti boli teda známe nielen súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní, ale zaoberal sa nimi aj odvolací súd, ktorý sa stotožnil s napadnutým rozsudkom okresného súdu a odvolanie odsúdeného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Ako ďalej správne poukázal okresný súd, tie isté skutočnosti, ktoré sú aktuálne predmetom posúdenia splnenia podmienok na povolenie obnovy konania v tomto konaní, už raz boli preskúmané okresným súdom ako dôvody na povolenie obnovy konania, a to v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7 Nt/3/2018, kde okresný súd dňa 12. 6. 2018 zamietol návrh na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sťažnosť podanú voči tomuto rozhodnutiu zamietol v konaní vedenom pod sp. zn. 8Tos/81/2018. Teda skutočnosti, ktoré podľa názoru odsúdeného odôvodňujú povolenie obnovy konania

v jeho v trestnej veci, v ktorej bol právoplatne odsúdený, boli známe súdu už v pôvodnom konaní a tiež už raz boli preskúmané ako skutočnosti odôvodňujúce povolenie obnovy konania s negatívnym záverom.

Krajský súd preto na základe týchto skutočností dospel k záveru, že Okresný súd Trebišov postupoval v predmetnej trestnej veci zákonne a vecne správne, keď o návrhu odsúdeného rozhodol tak, že tento podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, pretože nezistil naplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Rovnako tak ani skutočnosti uvedené v odôvodnení sťažnosti, ktorú odsúdený podal proti napadnutému uzneseniu okresného súdu, nemôžu spochybníť správnosť rozhodnutia okresného súdu.

Názor odsúdeného, že svedok N. potvrdil svoje písomné priznanie tým, keď pred súdom uviedol, že na poškodenú mal chuť, ale keď si uvedomil následky svojho konania, od dokonania skutku upustil, považuje krajský súd za absolútne irelevantné pre spochybnenie viny odsúdeného, nakoľko svedkom popísané konanie nenašlo žiadny, ani ten najmenší prejav v objektívnom svete, a teda táto skutočnosť nemôže sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa popisu páchatela, ktorý podala poškodená a tiež to, že odsúdený celý čas popiera spáchanie predmetného skutku je potrebné dodať, že vina odsúdeného bola založená na celom rade usvedčujúcich dôkazov, ktoré sa vzájomne dopĺňali a podporovali záver súdu o vine odsúdeného. Na tomto závere o vine odsúdeného sa zhodli tak prvostupňový, ako aj odvolací súd, pričom uvedené námietky po vecnej stránke v žiadnom smere nespochybňujú konečné závery sformulované uvedenými súdmi.

Samotné rozhodnutie okresného súdu vo svojom odôvodnení podrobne a vyčerpávajúco vysvetľuje, ako okresný súd hodnotil jednotlivé skutočnosti, a k akým záverom okresný súd dospel, pričom s úvahami okresného súdu sa krajský súd plne stotožnil. Rovnako tak po právnej stránke okresný súd správne aplikoval príslušný právny predpis a jeho použitie zrozumiteľným spôsobom aj odôvodnil. Z uvedeného vyplýva, že napadnutému rozhodnutiu rozhodne nemožno vytknúť, že by išlo o svojvoľné alebo nepreskúmateľné rozhodnutie.

Na základe vyššie uvedených úvah sťažnostný súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.